

reglerne i § 24 eller § 30, stk. 2, i lov om indkomst- og formueskat til staten, har undladt inden 4 uger fra meddelelsen at underrette ligningsmyndighederne herom, straffes med bøde.

14. I *afsnit IV* ændres paragraffernes nummerering fra 18-20 til 24-26.

§ 2.

Loven træder i kraft — — —

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Skattekontrolloven er senest ændret ved lov nr. 539 af 17. december 1971. Forarbejderne til denne lov findes således i Folketingstidende 1971-1972:

Lovforslaget	Tillæg A sp.	111.
Fremsættelsen	Tidende	64.
1. behandling	-	354.
Udvalgsbetænkning	Tillæg B	395.
2. behandling	Tidende	1411.
3.	-	1833.

Ved loven af 17. december 1971 ændredes bestemmelserne om straf for skatteunddragelse og andre overtrædelser af skattekontrolloven. Samtidig ændredes reglerne om arbejdsgiveres og andres afgivelse af oplysninger til skattemyndighederne om udbetalt løn m. v., således at disse oplysninger nu også tjener kildeskattemæssige formål.

Ved den i december 1971 gennemførte lovændring skærpedes sanktionsmulighederne overfor personer, som unddrager sig beskatning eller som gør sig skyldig i andre overtrædelser af skattekontrolloven.

I bestræbelserne for at bekæmpe skatteundragelser bør efter regeringens opfattelse også indgå en forbedring af skattemyndighedernes kontrolmuligheder med hensyn til selvangivelsernes rigtighed.

Et skridt i denne retning toges ved den i 1967 gennemførte ændring af kontrollovens § 3, stk. 2, hvorved finansministeren blev bemyndiget til, efter indstilling fra ligningsrådet, at give nærmere regler om udarbejdelsen af de driftsregnskaber, der skal vedlægges selvangivelsen. I henhold til denne bestemmelse er der ved bekendtgørelse af 18. november 1969 fastsat regler om „mindstekrav“ til driftsregnskaber, der vedlægges selvangivelsen.

De krav, der er opstillet i denne bekendtgørelse, vedrører imidlertid ikke det *regnskabsmæssige grundlag* for de regnskaber, der skal vedlægges selvangivelsen.

Regler om bogføringspligt og om dennes omfang og indhold indeholdes i bogføringsloven og i en i henhold til denne lov udstedt bekendtgørelse.

De her opstillede regler er imidlertid ikke så detaljerede, som en effektiv ligningskontrol må kræve.

Der foreslås derfor skabt mulighed for, at finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet kan fastsætte regler om det *regnskabsmæssige grundlag* for de regnskaber, der skal indsendes til skattemyndighederne. Forslagets § 1, nr. 2, sigter herpå.

Der bør endvidere ske en udbygning af det allerede eksisterende samarbejde mellem toldmyndigheder og skattemyndigheder. Disse myndigheder bør have de samme kontrolbeføjelser og bør kunne bistå hinanden i deres kontrolfunktioner, bl. a. ved udveksling af oplysninger.

Den i nærværende forslag under § 1, nr. 10 anførte bestemmelse sigter herpå.

Med hensyn til spørgsmålet om at give skattemyndighederne og toldvæsenet ensartede kontrolbeføjelser skal det oplyses, at medens toldvæsenet har en ubetinget adgang til at foretage stikprøvevis eftersyn på stedet, jfr. §§ 31 og 32 i loven om almindelig omsætningsafgift, så er ligningsmyndighedernes adgang til at foretage eftersyn på stedet betinget af, at der foreligger „rimelig grund hertil“. Endvidere kan et sådant eftersyn ikke gennemtvinges ved politiets hjælp, medmindre ligningsmyndighederne har opnået en retskendelse, jfr. finansministerens tilsagn givet under udvalgsbehandlingen af ændringsforslaget vedrørende kontrolloven i 1967. (Udvalgsbetænkning afgivet den 30. maj 1967.)

Den begrænsning, der ved dette tilsagn er lagt for skattemyndighedernes kontrolmuligheder, harmonerer dårligt med bestræbelserne for at koordinere skattevæsenets og toldvæsenets kontrol. Hertil kommer, at domstolene ingen reel mulighed har for at afgøre, om der er rimelig grund til eftersynet, jfr. at eftersyn på stedet kan ske af hensyn til kontrollen med andre skatteydere. Kravet om retskendelse vil derimod kunne udnyttes af skatteydere, der ønsker tid til at bringe kompromitterende regnskabsmateriale af vejen. Under hensyn hertil vil lovens § 6, stk. 2 og 3, fremover blive praktiseret efter sin ordlyd, og uden at indhentning af retskendelse er nødvendig.